

NO

24

İK

#mozaik:13

İÇİNDEKİLER

EDİTÖRLERİMİZ

Amine Aksoy
Dilasu Pala
Ecegöl Kayhan
Eylül Ecrin Eren
Kaan Mengüaslan
Kerem Taşdemir

SOSYAL

Formula 1	Zeynep Bayraktar • 4
Doğuda Hayat Var Mı?	Muhammed Eren Sevinç • 5
Kuantum Mekaniği Nedir?	Durukan Demir • 6

SANATSAL/EDEBÎ

Keşkelerin Gölgesinden Çık	Ayşe Reyhan Sezer • 9
Deniz Çemberi ve Mavi Düşünceler	Saadet Büşra Çam • 11
Tren	Ayşegöl Hapak • 13
Kendimin Bir Üst Seviyesi	Melek Ceylin Demirel • 15
Karanlık Savaş	Ecegöl Kayhan • 17
İsmi Sen Olsun	Melek Ceylin Demirel • 20
Niceden	• 21
Döngü	Amine Aksoy • 22
N'îçindir?	Ecrin Erbay • 23
Görebilmek Midir?	Ecrin Erbay • 24
Yanlış Değil	Dilasu Pala • 25
Yanı Başımızdaki Arkadaşımız: Kitap	Beyza Arslan • 26

Mozaik ekibi iyi okumalar diler.

#mozaik:13

S O S Y A L

FORMULA 1

-Zeynep Bayraktar

Ben sizlere tüm ayrıntıları ile kaçırmadan, tutkuyla, her yarış aynı heyecanla takip ettiğim, yaşamımın önemli bir parçası haline gelen Formula 1 yarışlarından bahsetmek istiyorum. Formula 1 sözlükte, farklı takımların birden fazla Grand Prix yarışında yarıştığı bir motor sporu olarak geçer. Her takım, sürücülerinin seçilen pistlerde yarışacağı kendi Formula 1 arabasını tasarlar. Yarışlar 20 araçla düzenlenir, pistlere bağlı olarak tur sayısı belirlenir. Peki, gelelim insanları bu spor hakkında bu kadar cezbeden şeyin ne olduğuna. Genelde “20 tane araba aynı pistte 50-60 tur dönüyorlar bunda ne buluyorsun” sorusuyla hemen hemen her Formula 1 izleyicisi karşılaşmıştır. Gerçekten ne buluyoruz bu sporda? Aslında bunu önce bu sporun efsanesi Michael Schumacher’den dinlemeliyiz. Michael Schumacher “Bu sporu seviyorum çünkü sollama, hız ve kazanma hırsı benim aradığım ve yaşadığım şey.” Aslında bu sporda bulduğumuz şey tutku ve bitmek bilmeyen heyecan. Her viraj geçişinde, her temasta, her hatada, her DRS (Drag Reduction System) açıldığında, her kırmızı bayrak çıktığında, her pit-stop yapıldığında, her telsiz konuşmasında, her kazada, her zaferde, her kaybedişte, her bariyerlere çarptığında, her seferinde podyumda yaşanan heyecan aslında bizi bu spora tutkulu hale getiriyor.

Peki ama bizi bu spora tutkulu hale getiren olayların arkasında ne var? Aslına bakarsak Formula 1’in temelinde mühendislik yatıyor. Arkasında yatan bu mühendisliği biraz açmak gerekirse bu spor aslında bir takım oyunudur ve bu oyunu sadece yarışarak değil arka plandaki çabanızla kazanıyorsunuz. Formula 1 her zaman yenilikçidir ve olmak da zorundadır. Aracınızı ne kadar iyi geliştirirseniz o kadar başarılı olma olasılığınız artar. Formula 1 bu anlamda çok disiplinli bir alandır çünkü her şey birbirine bağlıdır herkes birbirine güvenmek zorundadır. Bu alanda baş strateji mühendisinden, mekanikere, meteoroloji mühendisinden, lastik mühendisine, takım sorumlusundan, fabrikadaki tasarımcıya, aracı getiren tır şoföründen su getiren görevliye kadar herkes ve her şey birbirine bağlıdır. Aslına bakarsak bizim izlediğimiz 2 saatlik yarış için nasıl zorlu ve uzun bir süreç geçirmiş olduğu, en az 100 bin kişinin bunun için nasıl uğraştığı aslında takdire şayan bir takım çalışması.

Ayrıca biraz daha derine inersek bu sistemin temellerinin fiziğe bağlı olduğunu da görebiliriz. Fizik olmazsa Formula 1 olmaz. Bütün takımlar araçlarını fizikten en iyi şekilde yararlanabilecek şekilde geliştirirler. Bunun güzel örneklerinden biri de DRS (Drag Reduction System)’dir. DRS; Formula 1 yarış kurallarına göre, sıralama turlarında yarış boyunca, yarış gününde ise hakemin belirlediği yerlerde kullanılabilir. DRS aktifleştirildiğinde aracın arka kanadındaki hareketli parça açılıyor ve bu sayede aracın yere doğru yapmış olduğu baskı kuvveti azalıyor. Kuvvetin azalmasıyla birlikte hızlanma imkanı da artmış oluyor. Bu spor insanın hem beyninin hem de bedeninin sınırlarını zorlamasına da dayanan bir spor. Bu alanda stratejistler büyük bir rol oynamaktadır. Onlar genel olarak yarışın gidişatını belirleyen kişilerdir her zaman bir çözüm yolu bulurlar ve uygun zamanda uygun hamleyi bulup uygularlar.

Şunu da eklemek isterim ki, eğer belirli bir süreden fazla yarış izliyorsanız artık siz de o stratejistlerden biri gibi hissetmeye başlarsınız. Aslına bakarsak yarış sonucu sadece araca değil pilotuna da bağlıdır. Zaten farkındaysanız sürücü değil pilot kelimesini kullanırız. İyi bir Formula 1 pilotu olmak sadece aracı iyi yönetmekle değil bununla birlikte kriz durumunu da iyi yönetebilme, baskıyı kaldırabilme, olumlu düşünme ve yüksek problem çözme becerisi gibi bir çok önemli beceriyi yoğun baskı altında hızlıca kullanmayı gerektirir. Kısacası şu ana kadar bahsettiğim tüm konular insanların bu spora tutkulu olma sebepleri aslında. Rekabet, mühendislik, strateji ve insan bir araya geldiğinde insanların bir alanda aradığı 4 temel madde olduğunu görüyoruz. Son olarak Formula 1 her geçtiğimiz günde kendini geliştiren bir spor, hiçbir zaman önümüzdeki sezonlarda ne olacağını bilemeyiz. İşte bununla birlikte bitmek bilmeyen umut bu sporu ayakta tutan en önemli madde.

Kaynakça;

<https://www.twinkl.com/tr/teaching-wiki/formula-one#:~:text=Formula%20One%20is%20a%20motorsport,includin%20Monaco%2C%20Britain%20and%20Japan>

<https://www.hurriyet.com.tr/sporarena/formula-1-drs-nedir-f1-drs-ne-zaman-kullanilir-42050215>

DOĞUDA HAYAT VAR MI?

Tüm Mozaik sakinlerine merhaba. Hatta yayını online olunca tüm Türkiye'ye ve tüm Dünya'ya tüm okuyuculara merhaba. Bugün sizlere bir memur çocuğu olarak yaşadığım birçok ilden ve gördüğüm birçok kültürden doğu kültürünü, çoğumuzun önyargıyla yaklaştığı noktaları aydınlatacak objektif bir anlatımla açıklayacağım. Bu yazıyı halihazırda çoğu arkadaşın adım bile atmadığı Şırnak'ta yazdığım için yanlış bilgi olmayacağına emin olabilirsiniz. Birkaç dalda anlatmaya başlayayım.

1.KÜLTÜR

Öncelikle kültürlerini ve bu kültürlerin dayanaklarını anlatayım. Bildiğimiz veya bilmediğimiz üzere bu bölgede aşiret kültürü oldukça yaygın. Bunun eski dönemlerde ortaya çıkmasının asıl nedeni ailelerin çok büyük fakat yönetilemiyor, kontrol edilemiyor olmasıdır. Bu sebepten ötürü aynı dinî inanç, aynı soy hatta bazen aynı köy kasaba kendi aşiretini oluşturmuş ve en yaşlılarını aşiret büyüğü olarak başa geçirmişlerdir. Bu kültür yardımlaşmayı arttırmış ve ayakta durabilmeyi sağlamıştır. Bu aşiretlerin toplanmayı en çok sevdiği etkinlikler düğün ve cenazelerdir. Düğünlerde kadınlar parlak abiyeler giyer [doğuya özel İran kumaşları kullanılanları vardır.] Erkekler ise leşkeri adı verilen yeşil-kahverengi ceket ve şalvar takımını giyerler. Katılan her aşiret üyesi de kendini öne çıkartmak ve aşiret büyüğünün gözüne girmek için en fazla miktarda altını takmaya çalışır. Bu sebepten ve ailelerin kalabalık olmasından ötürü aşiret düğünlerinde çok altın ve para toplanır

2.YEMEK

Mevzu yemek olunca Doğu bir başkadır. Öncelikle yaşadığım bir diğer doğu ili olan Diyarbakır'ın en meşhur yemeğini anlatmak isterim. O meşhur yemeğin adı Diyarbakır Ciğeri. Diyarbakırın Dicle Nehri'nden sulanan Hevsel Bahçelerinde yetişen otlarla beslenen kuzular el lezzeti ve nesilden nesile eğitimi olan ustaların elinde müthiş bir lezzete dönüşür. Olur da yolunuz Diyarbakır'a düşerse Ciğerci İbo'ya uğrayın derim. İkinci olarak şuan yaşadığım şehir olan Şırnak'ın tescilli bir tatlısı ile ağızımızı tatlandırayım. Memilheva kurabiyesi Şırnağın Cizre ilçesinin coğrafi tescilli bir kuru pastasıdır. Bu kurabiye badem içi [acı badem] kurabiyesidir.

3.İNSAN İLİŞKİLERİ

Tamamen içe dönük bir yaşantısı olan Doğu insanının birbirine düşkünlüğü çok fazladır. Öyle ki aşiretlerin büyüklüğü sebebiyle düğün ve taziyelerin haberlerini alabilmek adına Whatsapp grupları kurarlar ve hayatlarında görmedikleri amcalarının, halalarının, teyzelerinin ölümü için ağlar; düğünü için güler ve bir araya gelirler. Hiç tanışmadıkları binlerce kuzeniyle bu ortamda tanışırlar. Öyle büyür ki bazen bu kuzen ağı, Merdan Güler ve Ela Güler isimli kamp arkadaşlarımızın kuzen çıkabilmelerine olanak vardır.

İşin şakası bir yana bu bölgenin insanı gökdelenlerde yaşayan Batılı insana kıyasla yüz yüze bakmayı tercih etmiş ve akrabaların aile evlerinde yaşaması durumu oluşmuştur. Her evin 3-4 katlı olması, orta katların evin ilk evlenmiş kidedimli ailesi için ayrılmış olması, en üst katın evlilik hazırlığı yapan küçük kardeşe ve en alt katın artık merdiven çıkamayacak hale gelmiş büyüklerine tahsis edilmiş olmasındandır. Doğuda hangi eve gitseniz asla ama asla ikramsız bırakmayacaklardır ve bu ikramlardan karnınız tok olsa bile yememeniz ayıp sayılacaktır.

Anlayacağınız Doğuda hayat var. Haydi şimdi seyahat rotanıza Doğu şehirlerini ekleyin ve hem gözünüzü hem ruhunuzu hem de karnınızı doyuracak bir seyahate yelken açın. Saygılarımla...

KUANTUM MEKANIĞI NEDİR?

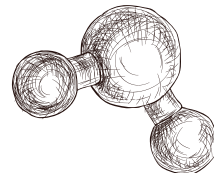
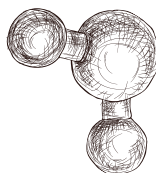
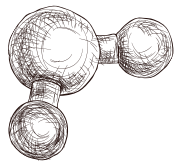
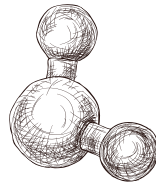
Kuantum mekaniği birĐok bilim severin dikkatini Đeken, modern fiziğin en önemli ilgi alanlarından ve gelecekte bir sürü teknolojiye ilham olacak, evreni anlamamızın en güncel yöntemidir. Bu yazıda kuantum mekaniğinin nasıl ortaya ĐıktıĐını, neden ihtiyaç olduğunu ve kuantum mekaniği ile neyin ĐeĐiĐtiĐini tartığacağız.

NEDEN İHTİYACIMIZ VARDI?

1900'lü yılların başında maddelerin parĐacık, ses gibi olguların basınĐ ve bağka Değerler cinsinden dalga, kütle Đekimi gibi olguların da temel kuvvetler olduğunu düşünüyorduk. Ancak ığığın ne olduğu hakkında Đok az bilgimiz vardı. 1801'de Thomas Young, iki tane yarıktan ığık gönderildiği zaman, ığığın parĐacık gibi davranmadığını, dalga gibi birbirlerinin üstüne binip daha karmağık sonuçlar elde edildiğini, "Đift yarığ deneyi" ile gördü. 1905'te ise Einstein, fotoelektrik olay üzerinden ığığın "foton" denen küçük, enerjiye sahip parĐacıklardan oluğtuğunu açıkladı. Bu iki deneyin sonucunda da ığığın ve elektronların aynı anda hem parĐacık hem de dalga olduğunu bulduk. Bu durum Newton fiziğinde imkânsız olduğu için de evreni anlamak için yeni bir modele ihtiyaç duyduk.

DALGA FONKSİYONU

ığık dalga gibi hareket ettiği için bir fotonun nerede bulunduğunu bilmektense onun nerede bulunabileceğini hesaplayabileceğimizi anladık. Bu olasılık bulutu ve bilinmezliğe de "süperpozisyon" ismi verildi. ParĐacıkların konumlarını hesaplayacak fonksiyonları bulmak için "Schrödinger'in Denklemi" geliğtirildi. Bu denklem parĐacıĐın kinetik ve potansiyel enerjisini toplam enerjisine bağlayarak dalga fonksiyonları için bir denklem oluğturdu. Bir fonksiyonun "dalga fonksiyonu" olması için "Schrödinger'in Denklemi"ni sağlaması gerekiyordu ve bu fonksiyonun herhangi bir zaman ve konum için değerinin karesi bir parĐacıĐın o noktada bulunma olasılığını veriyordu.

AYRIK ENERJILER

Parçacıkların hem dalga hem de parçacık gibi davranmalarının bir diğer ilginç sonucu “ayrık enerji”lerdir. Bir atomun etrafında dönen bir elektronun yörüngesi, dalga fonksiyonunun dalga boyunun bir tam katı olmalıydı çünkü öbür durumda elektronun kendi dalgası kendisiyle çakışır ve elektron enerji kaybederdi. Elektronun yörüngesi, elektronun çekirdeğe mesafesine ve bu da elektronun enerjisine bağlı olduğu için elektronların sadece bazı enerji miktarlarına sahip olabileceği keşfedildi. Bu zamanı için çok ilginçti çünkü evrendeki her şeyin “sürekli” değerlere sahip olması beklenirken evrenin ayrık değerlerle çalıştığı anlaşıldı.

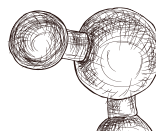
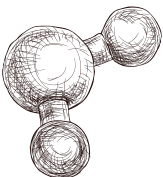
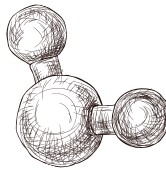
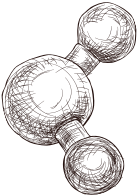
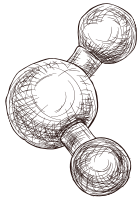
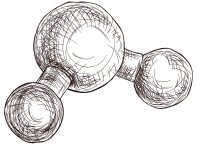
BELIRSIZLIK

Kuantum mekaniğinin belki de en ünlü konseptlerinden biri “Heisenberg’in Belirsizlik İlkesi”dir. İletişimin en küçük birimi fotonlardır ve en hassas ölçüm aletlerimiz en küçük fotonları tespit edebilir. Büyük cisimler için bu bir sıkıntı oluşturmaz ancak foton büyüklüğündeki elektronların konumlarını ölçmek istersek fotonlar elektronlara çarparak hızlarını dolayısıyla momentumunu değiştirmek zorundadır. Bu yüzden de bir cismin konum ölçümünü daha kesin yaptıkça o cismin hızı dolayısıyla momentumu daha çok değişir ve belirsiz olur. Daha matematiksel hesaplarla da bir parçacığın konumundaki belirsizlikle momentumunun belirsizliğinin çarpımı her zaman bir değerden büyük eşit olmalıdır. Bu da kuantum dünyasında kesin deneylerin yapılamayacağını gösterir.

Özetle, kuantum mekaniği foton ve elektronların hem dalga hem de parçacık gibi davranmalarını anlamamızla gelişti. Bu küçük değişiklik anlayışımızda çok fazla kalıplaşmış düşünceyi yerle bir etti ve ayrık enerjiler ve belirsizlik ilkesi gibi konseptleri oluşturdu. Bu kısa yazıda anlatılanların yanında kara cisim ışıınımı, tünelleme, kuantum bilişim ve daha fazla alan da okurların meraklı gözleri ve zihinleri için bir sürü ücretsiz kaynaktan onları bekliyor.

Tırnak içine alınmış ifadeler, okurların sonradan araştırabileceği önemli konsept veya fikirlerdir.

Durukan Demir

KAYNAKLAR

<https://byjus.com/jee/heisenberg-uncertainty-principle/>
<https://byjus.com/jee/photoelectric-effect/>
<https://plus.maths.org/content/physics-minute-double-slit-experiment-0>
<https://www.wondriumdaily.com/how-the-schrodinger-equation-contributed-to-quantum-mechanics/>

#mozaik:13

SANATSAL
EDEBİ

Keşkelerin Gölgesinden Çık, Kendi Hikayeni Yazmaya Başla!

Yaşamlarımız; uçsuz bucaksız, keşfedilmeyi bekleyen bir deniz gibi değil midir? Denizdeki dalgaların birbirini izlediği gibi hayatta da değişim ve dönüşüm vardır. Hedeflerimiz ve tutkularımız bizi yönlendiren birer pusulayı, ailemiz ve yanında kendimiz gibi hissedebildiğimiz tüm arkadaşlarımız sığınılacak limanları, hayatta edindiğimiz deneyimler ve eğitimlerimiz gemimizi; ilham kaynaklarımız ve rol modellerimiz ise gökyüzünün perdesini aralayan, göz kamaştırıcı yıldızları temsil eder. Denize açılırken belirsizliklerle dolu bir dünya bizi bekler. Ne tür fırtınaların geleceğini, rüzgarın bizi hangi yöne savuracağını, rotamızın kaç defa değişeceğini bilemeyiz. İlk adımı attığımızda bazen başarısızlıklar yaşayabilir, ummadığımız sert fırtınalarla karşılaşabiliriz. Ancak denizde yol almak, düşmek ve tekrar ayağa kalkmak, öğrenmek ve gelişmek; hayatın birer parçasıdır. Bazılarımız bu yolculukta denizin engin sularına karşı cesaretle yelken açarak ilerlerken bazılarımız endişe dolu bakışlarla kıyıda beklemeyi tercih eder.

Belki de en iyi zamanı beklerken
kaybettiğimizdir hayat !..

Keşke duygularımı açıkça ifade
edebilseydim, keşke o iş teklifini
değerlendirseydim, keşke daha çok risk
alsaydım, keşke anı yaşasaydım, keşke
daha cesur olsaydım. Keşke, keşke, keşke...

Sizce de keşkelerimizin gölgesine
hapsolarak fazlaca vakit tüketmedik mi?

Anlatmak için en iyi zamanı, hissetmek
için en uygun koşulları, yapmak için en
büyük cesareti beklemekten; her ne kadar
yaşın genç olsa da içinde biriktirdiğin
keşkelerin yüküyle yaşlanmaktan
sıkılmadın mı?

Umarım bu yazım sonu öngörülemez
yaşam denizindeki yolculuğunda dalgalara
karşı cesaretle savaşıp kendi hikayenin
kaptanı olabilmen için sana yol gösterir.
Unutma ki bu senin öykün. Hem senarist
hem başrol sensin. Keşkelerinin yerine
birer birer “iyi ki”lerini yerleştirebilmek
senin ellerinde. Durma; dans et, şarkı söyle,
sohbet aç, fikirlerini ifade et, konfor
alanından çık ve saçmala! Hayatın
yaşamaya değer olduğunun farkına var.
Bazen pişman olup hüzünlen bazen ağla.
Fakat unutma ki hikaye kahramanının
yanılmış olması, tüm yaşamını bekleyerek
kaybetmesinden daha gurur vericidir.

Ayşe Reyryan SEZER

28/07/2023

Deniz emberi ve Mavi Düşünceler

Küçüklüğümde okumayı en sevdiğim tür gemicilik kitaplarıydı. Karakterlerin azgın denize korkusuzca gidişini beni heyecanlandırırdı. Başlardaki betimlemeler beni kitabın içine çekirdi, aslında denizin. Maviliğın bulutlarla karışımının güzelliğinin verdiği huzuru damarlarımda hissederdim. Deniz; pek çoğuna gitmeyi, gurbeti anımsatmasıyla mevcutken benim için kendime kavuşmamın yegâne olanağıydı. Karakterlerin bu yolculukta verdiği amansız mücadelelerden çok deniz sayesinde kavuştıkları düşler, fikirler ilgimi çekirdi. Bence denizin yeri geldiğinde yolculara adeta düşman kesilmesinin ardında hep bazı yolcuları taşımak istemeyişi vardı. Çünkü kendi güzelliğinden yeterince etkilenmeyen, sağladığı düşsel olanakların farkına varmayan kimselere duyduğu öfkeyi ancak böyle kusuveriyordu. Denizle arkadaş olmayı bilemeyen yolculara tıpkı deniz gibi ben de öfke beslerdim, onun güzelliğini anlamaya biçarelerdi. İnsanın düşüncelerini toplamaya yaramıyorsa, onları hayatın büyüsünden kurtarmıyorsa deniz yok olmak isterdi.

Hayatın canlı sayfasında kesin çizgilerle belirlenmiş mutluluk çemberi bulunur. İçinde özgürlüğü ve şeylere ihtiyaç duymamayı barındırır. Az ötesinde bu çemberle kesişim halinde, belli belirsiz ölüm çemberi var olur. Mutlu olmayı beceremeyen insanlar, mutluluk sandıkları noktaya ulaşmak için ömür boyu süren kanaat arayışında ilerlerken fark etmeden ölüm çemberine düşüverir. Hayatın oyalamalarına kendini kaptırarak gerçeklikten uzaklaşan insanlar, ne bu çemberlerin ne de kendilerinin hangisinin içinde olduklarının farkındalar. Ben ise ölüm veya mutluluk, bir çemberin sınırındayım fakat hangisinin? Bilemiyorum. Hayata geri dönmeyi; özgür olmanın, var olmanın çemberine ait olmayı diliyorum. İnsanlardan daha az günah işleyen balıkların yol arkadaşım ve rehberim olduklarını hissediyorum. Gitmek, uçsuz bucaksız denizlere kavuşmak, varlığı hissetmek, mutluluğu tatmak istiyorum.

Yaşamda beklenen tüm çaba, insanların günlük hayatlarının gümbürtüsü, toplulukların kalabalığı beni dehşete düşürürdü. Yaşamaya çabalayan bu kalabalık, hayatın gerçekliğinden kaçan bir sürüye benzerdi. Kendilerini maddiyata bağlayan insanlar ruhlarını altınla takas ederlerdi, korkardım. Oysa benim için var olan; hayatı olanca güzelliğiyle tatmak, hayatı hayata bırakmak, ipleri elimde tutmaya çabalamadan zamanın düz bir şerit gibi akmasına izin vermektir. Düşüncelerime karışan sonsuz maviliğin dalgalanmaları adeta zamana olan tüm öfkemi söndürür, beni yumuşacık ederdi. Her saniye belirsizce değişen manzara ve buna karşın bitmek bilmeyen mavilik bana zamanın geçişini ancak benliğin değişimleşimini anımsatırdı.

Yıllardır içimin maviye hasret olduğunu hissedip durdum. Bir renk olsam muhtemelen mavi olurum. Denize olan özlemim kendini bir şekilde benliğimde gösterdi. En sevdiğim renk mavi, tablolarımda hep kullandığım renk mavi, kavramlarım ve düşüncelerim... Mavi... Maviye hasretim sadece bu rengin güzelliğinden kaynaklanmıyor. Bu rengin sahip olduğu gizem, içime verdiği rahatlama, ruhuma sağladığı dinginlik beni ona bağımlı hale getirdi. Yolculuk sevdama gelecek olursam, bitmek bilmeyen düşüncelerim ancak ne zaman biteceği meçhul deniz seyahatleriyle düzenlenir. Düşüncelerimi istemiyor değilim ama tam anlamıyla onlara kavuşamıyorsam beni kendimden mahzun bırakıyorlar. "Mırıldanan denizde feryatlarımın yankısını duyacaksın." (Magris, 17). Denizi bu yüzden seviyorum; bana hiçbir şeye ihtiyaç duymadığımı hatırlatıyor, beni düşüncelerimle baş başa bırakıyor ve solgun veya parlak fark etmeksizin tüm kavramlarımı soğurup bana geri yansıtıyor.

Düşüncelerimle boşuşarak mutluluğa giden yolu keşfetmeye çabalarırken bu yolun tamamen bana ait olduğunu, onu çizmeye cüret eden her etkenden kurtulmam gerektiğini fark ettim. Kendi fikirlerimi okuyabileceğim, etrafımdaki olayların mükemmelliğini izlemektense zihnimdeki kavramların sonsuz görkemdeki görüntüsüne kavuşabileceğim seyahatim benim kurtuluşumdu.

"Dalarken bu sonsuzluğa düşüncelerim, keyif alırım bu denizde batan gemide olmaktan." (Leopardi, 51). Dipleri boylayan gemi misali ancak bana kucağını dört açan denize kavuştuğumda ölümün belirsiz çemberinden uzaklaşacaktım. Zihnime kavuşmak ise vuslat, işte ölüm çemberinden kaçtığıma emin olduğumu sandığım an, muhtemelen beni ölüm dışında ölmeye en çok yaklaştıran an olurdu. Çünkü ölmek ve mutluluk aynı noktadan geçiyor.

Yaşamak güzel; ona tutunmaya çabalamadığında seni kendisine çeken, ona ihtiyaç duymadığını anladığında sana sinirlenip seni daha da sıkı kavrayan budalanın teki zannımca. Ben ise gölgemi bile kontrol etmeye çabalamam. Hayatın bana teklif ettiği herhangi bir şeye bağlanmaktan kendimi uzak tutar, kendi kararlı çizgimi ona dayatmayı tercih ederim. O, hırsından kaynaklı benden vazgeçemez ve tüm tehlikelerime rağmen kendiliğinden bana döner. Sahip olduğu her şeyi bana devretmeye hazırdır çünkü ondan istediğim hiçbir şey yok. Yaşama bağımlı olmamamdan kaynaklı kavuştuğum özgürlük beni huzur yorganlarına sarar, işte o zaman vaktin ve hayatın farkına dahi varamam.

Benim için içimde beslediğim mavilik; kendi kavramlarıma kavuşmamın, bitmek bilmeyen gerçeklik arayışımı bir sonuca bağlayamasam bile hiç değilse bu arayıştan memnun olmamın simgesidir. Mutlu değilsem ölüm benim için sadece beklenen bir şey olur. Asıl mutlu değilsem korkarım ölümden çünkü bence ölmek mutlu olmak gibi bir şeydir. Mutlu olmayı beceremezsem nasıl bir şey olduğunu anlayamayacağım belirsizlik çemberinden kaçırım. İşte sırf bu çemberden kaçmak için kendimi dibi görünmeyen derin dehlizlere atıverdim.

Saadet Büşra Çam

Tren

Tren rayları uğursuz bir gürültüyle gıcırdıyordu gecenin karanlığında. Tren garının zayıf aydınlatması dışında bir ışık yoktu etrafta. Hava çok soğuktu. Genç kadın eski paltosuna daha da sarındı. Ve gözlerini trenin geleceği noktaya dikti. Cebindeki eli ile biletini yokladı. Bilet oradaydı. Bunu biliyordu. Yine de biletin varlığını hissetmek genç kadını güvende hissettiriyordu. Üşüyen elleri biletin pürüzlü yüzeyinde gezindiğinde ne karanlık tren garı kalıyordu zihninde ne de ıstıraplı geçmişi.

Bileti hissetmek geçmişin anıları ile ağırlaşmış zihnini hafifletiyordu berraklaştırıyordu. Ellerini cebinin daha da içine soktu. Paltonun yünlü cepleri soğuğun içeri sızmasını yeterince engelleyemiyordu. Sahi nerede kaybetmişti eldivenlerini? Düşünmek istemedi. Geçmiş hayatının tekin olmayan sayfalarını karıştırmak ona acı verecekti. Trenin gelmesine az kalmıştı. Bu yerden kurtulacaktı bugün. Tren gelecek ve onu bambaşka yerlere götürecekti. Fakat acı hatıralarla dolu zihnini kim kurtaracaktı geçmişinden? Garın yanındaki çalılıktan gelen bir çatırtı ile gözleri hızla oraya döndü. Boğucu bir korku sardı içini.

Garın zayıf ışığının el verdiği her noktayı inceledi gözleri. Kimse olmadığından emin olana dek ayırmadı gözlerini o noktadan. Sonunda kimsenin olmadığından emin olduğunda sessizce ağlamaya başladı. Küçük bir çatırtı ile bile kendini hatırlatabiliyordu geçmişi. O an zihni can yakıcı bir gerçekle yüzleşti. Farklı yerlere gidebilirdi, yeni bir hayatı olabilirdi fakat geçmişi hep sırtında olacak ve ortaya çıkmak için zaman kollayacaktı. Bilete dokundu güç almak istercesine. Titreyen ellerini cebinden çıkarıp gözyaşlarını sildi sakince. Önüne düşen bir tutam saçını düzelterip ellerini yine cebine soktu. Raylara yansıyan parlak ışığı görünce hemen kaldırdı kafasını. Trenin parlak farları aydınlatıyordu etrafı. Farlar zihnini de aydınlatmış korkularını arkalara itmişti. Tren yaklaştıkça farların ışığı gözünü yaksa da o bakmayı sürdürdü. Sonunda tren gürültüyle durduğunda çabuk adımlara yürüdü. Trenin kapısı açıldı ve kapandı. Uzaklaşan trenin gürültüsü birilerinin umutlarının sesiydi.

Ayşegül Hapak

ÜST SEVİYESİ

Kendimin Bir

Herkese merhaba. Bu yazıda nasıl bir seviye daha atlarız, size ve kendime bunu empoze etmeye çalışacağım. Başarılı olacağımı umuyorum. İlk olarak başlamam gereken nokta kendi farkındalığın. Ben bu konuda biraz fazla şanslıyım çünkü doğuştan narsistim. Şaka bir yana önce narsistliğin tanımını yapacak olursam:

Narsistlik; tümüyle bencillik, ben kelimeleri dışına çıkamayan, kendini fazla beğenme, empati yoksunluğu gibi başlıkları barındırır.

Benim kanaatimce herkeste bir miktar bu duygu olmalı ancak tüm duygularımızda olması gerektiği gibi orantılı olması önemli. Ben de narsistliği kanlarımda barındırıyorum ama kesinlikle oranını kaçırmıyorum. Çünkü tüm dünya narsist olsa hayat çekilmez duruma gelir.

Narsistlik insanın doğasında vardır ama önemli olan dozudur çünkü kendini sevmeyen, kendini beğenmeyen, kendiyle barışık olmayan kişilerde iç çatışma başlar; bir şeyleri kafasında yerleştirmeye başlayınca.

Dinlediğimiz tüm kişisel gelişim videolarında, podcastlerde ya da bazı şarkılarda ezberlenmiş bir gerçek olarak sürekli bunun üstüne giderler ancak kimse bunun nasıl gerçekleşeceğini gerçekçi bir şekilde aktarmaz hep polyannacılık oynarız. Bana kalırsa kendini sevme işlemi; toplumda en çok ağır hasarlar alıp sadece bu hayatta kendiniz her daim yanında olduğunuzu fark ettiğinizde dank eder kafalara. Belki bazılarımızın da fark etmesi için bunu yaşaması gerekir ancak yaşamadan fark etsek olmaz mı?

Şimdi bence yapılması gereken ilk olarak olumlu bir kafa yapısını sahiplenmektir. Bugün herkesin söylediği gibi - önemli olan herkesin söylemesi değil- olay kendimizde başlıyor. Ondan dolayı her ne kadar kendimizi kabul edip o kişiyle bir olursak kendimizden o kadar verim alırız. Çünkü başrolü sizin olduğunuz bir filmde oynuyorsunuz. Ne ben ne 3 yıl sonra görmeyeceğiniz arkadaşlarınız belirlemiyor sizin değerinizi. Nacizane fikrim haftada 1 günü kendimize ayırmak. 24 saat değil tabii ki ama en az 4-6 saatimizi ayırsak da mükemmel olur. Bu zaman zarfında yapabileceğimiz şeylere örnek verecek olursam resim çizmek, şarkı söylemek, cilt bakımı yapmak, odamızı veya kullanım alanlarımızı düzenlemek, meditasyon yapmak, tütsü gibi oda kokularını kullanmak, spor yapmak kısacası hobilerinizden herhangi biri.

Size ve kendime iyi şeyler kattığımı umuyorum ve düşünüyorum. Aynı düşüncedeyseniz ne mutlu bana. Son sözlerim de şu olsun: KENDİNİZE İYİ bakın.

MELEK CEYLİN DEMİREL

KARANLIK SAVAŞ

Yine o günlerden birindeydim. Hani insan ne yapacağını bilemez. Daha doğrusu ne yapması gerektiğini bilir hem de çok iyi bilir ama içinden gelmez. Zaman o noktada dursun ister. Hiçbir şey yapası gelmez. Peki, ben ne yapacağım şimdi? Bu sonsuz döngüyü kırmalı mıyım yoksa her gün yaptığım monoton şeyleri devam mı ettirmeliyim? Bir ses duyuyorum, hayır bir şarkı sesi. Annem... Her zamanki gibi o güzel sesiyle şarkı söylüyor. Neyse, belki de artık başlamalıyım. Ayağa kalktım sonra oturdum masamın başına. Başladım yazmaya ve dinlemeye içimdeki o sesi.

"Bir zamanlar bir kralla kraliçe varmış. Güzel bir kızları olmuş..."

Bu ne yaa! Çok klişe!

"Zamanın ötesinden gelen uzaylı varlıklar Dünya'yı ele geçirmek için ellerinden geleni yapıyorlar..."

Ahhh! Aklıma hiçbir şey gelmiyor. Belki biraz kahveye ihtiyacım vardır. Ayağa kalktım ve hâlâ şarkı söyleyen annemin bulunduğu mutfığa doğru ilerledim. Ve güzel bir kahve kokusu yayılmaya başladı. Annem neye ihtiyacım olduğunu çok iyi bilmiş gibi elindeki kupalarla salona doğru ilerledi, tabii ben de peşinden. Güzel aromayla neredeyse farklı evrenlere doğru yüzecekken annem başladı konuşmaya:

- "Belki de biraz dinlenmelisin. Sonuçta gün boyunca ders çalıştın."

Tabii bilmiyordu ki ders çalışırken bile kafam neredeydi.

-Anne zaten dinlendim dinleneceğim kadar. Aklıma cidden hiçbir şey gelmiyor.
-O zaman bırak, sen kelimelere gitme onlar sana gelsin.

Bilmiyorum. Bilmiyorum. Onlar beni seçmişti. Anneme söyleyemem.

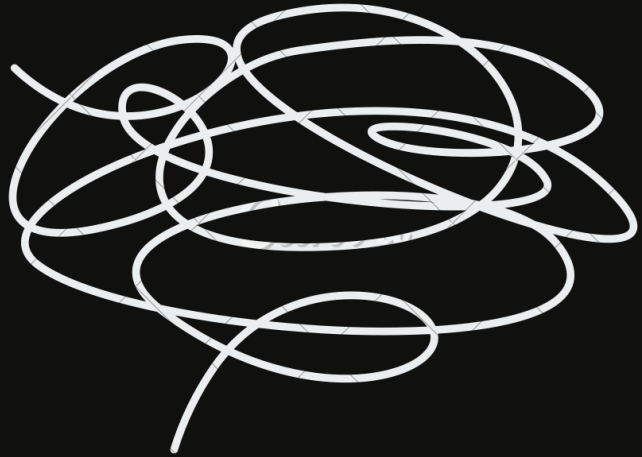
-Çikolata ister misin?

Annemin kafamın karışık olduğunu anladığını belli eder bir ses tonuyla söylediği şey beni uçurdu resmen. Çikolataya asla hayır demem.

-Anne şaka mı yapıyorsun? Çabuk bütün çikolata kaynaklarını önüme sun ve beni yalnız bırak!

-Bak! Hemen nasıl da satıyor anasını!

Annemin şakayla karışık sesi o salondan uzaklaşırken kafamda çınlayan seslere karıştı. Onlar beni seçmişti... Üç bin yıllık efsane benim gibilerle yeniden doğacaktı. Allahımm! Kafayı yiyeceğim. Neden ben? Vedmalar her zaman insanlar için korkutucu bir mit olmuştur. Bazıları bunun sadece bir masal olduğuna inanarak kendilerini kandırmışlardır. Bense her zaman o günün geleceğine ve kanı bozukların isyan çıkaracağına inanmıştım. Ama o kanı bozukların içinde benim de olabileceğimi hiç hesaba katmamıştım. Ve işte o zaman gelince... Her şey zamanla ortaya çıkacaktı ve insanlar vedmalarla aynı toplumda yaşamak istemezdi. Buna ailem de dahil. Benim vedma olduğumu öğrenince hiç merhamet göstereceklerini sanmıyorum.

Zil çaldı. Kardeşlerimle bu zamana kadar parkta oynayan babam eve gelmişti. Bu bana ne kadar zamanın geçtiğini ve artık şu yazı işini halletmeye başlamam gerektiğini hatırlattı. Yerimden kalktım, bu sırada annem kapıyı açmıştı. Daha ilk saniyeden cıvı cıvı sesleri geliyordu. Peki onlar? Bir vedma olan ablalarından korkacak mıydılar? Mutlaka... İnsanlar vedmalarla aynı toplumda yaşamak istemezdi. Buna ailem de dahil. Benim vedma olduğumu öğrenince hiç merhamet göstereceklerini sanmıyorum.

Masaya tekrardan oturdum ve başladım yazmaya. Yazıyorum yazıyorum ama sanki zaman hiç ilerlemiyor. Uzadıkça uzuyor kafamdaki kelimeler. Devam ettim. Kafamdaki çınlamalar her yazdığım harfle daha da arttı. En son hiçbir şey duyamamaya başladım. Ve ağızımdan istemsizce o kelime döküldü:

"Vera..."

"Vera benim geçmişim, şimdiki ve yarınım."

"Ben Vera'yım."

"Ve üç bin yıllık ruhum bana ihanet eden insan ırkını yok etmek için intikam arzusıyla dolu."

UYANDIM

Bir ışık patlaması

ve "Yok oluş BAŞLASIN."

Ecegül KAYHAN

MELEK CEYLIN DEMİREL

İsmi Sen Olsun

"Hâlâ" ne anlama geliyor?
Sözlüğünüzdeki eşdeğeri
Söylesene, hâlâ arkadaş mıyız?
Uğruna açan çiçekleri kopardığım sevgili

Bu sabah dinledim
Aşına olmadığım birçok ses
Ama en tuhafı seninki
Bu yüzden bu duygu kalbimdeki bu his

Bu Sabah ve Her Sabah
O melodileri sana hediye ettim
Hepsinin arasında kaybolmuş
Bir tutam Ben, bir tutam Sen

Bir vücut ayakta kalabilir mi?
İki ayrı kişiyle
İlki miydi yoksa ikincisi mi?
Uğruna açan çiçekleri kopardığım sevgili

NİCEDEN

Ay bile çıkmak istemez geceden
Öyleyse gündüzler niye doğar niceden
Söyle yaşatan beni öldüren
Söyle neden güler bu gözler inceden
inceden

Aralanır dudakların
Yaralanır her bir hücrem
O vakit gelir çatar
Teselli aramak her bir sözden

Saçların benden saklanır
Sanki kalbim aklanır
Bana bu kez yasaklanır
Her gün ağlamak bu yüzden

Döngü

Dinlenmek için penceren önüne oturdu.Yorgunluktan ayaklarına kara sular inmişti.O sırada evin hanımı Meriç hanım bağırdı:
-Hadi Maria biraz süt ve ekmek al.
Başında şimşekler çaktı fakın Bayan Meriç'e birşey diyemezdi.Hemen kendini toparladı,güneşin ılım ılım geldiği yerden kalkıp yola çıktı.
Kasabaya gitmek için yeşil ve kahverenginin muhteşem sıklığındaki ormandan geçmek gerekiyordu.Meriç hanım kendini zamanının sessizliğine bıraktığı yaşamında kalabalıktan hoşlanmıyordu.Bu yüzden kasabadan 3 kilometre ötede yaşıyorlardı.Derken Meriç Hanım arkadan seslendi:
-Ben böğürtlen toplamaya gidiyorum sen gelmeden dönerim.
-Tamam hanımcığım.
Maria kasabaya doğru ilerlerken Bayan Meriç iyice görünmez olmuştu.Maria bir anda durdu.Tabii ya yanına hiç para almamıştı ki!Veresiye yoktu ve anahtar Bayan Meriç'teydi.Ne yazık ki öyle olmasa bile kasabadan yalnızca 30 metre ötedeydi.Bakkala vardığında veresiye için rica da bulunsada aldığı cevap hayır oluyordu.Bayan Meriç için çalıştığını söyleyince yanındaki adam duraksadı,kim bilir belki Bayan Meriç'in bir aşığı çünkü Bayan Meriç çekici bir kadındı,dikkatlice ona ve göğsündeki broşa baktı.Sorna hesabı kendininkine katmasını istedi.Maria ona minnetle baktı. Tam kasabadan ayrılmaya başlıyordu ki o sırada o sırada yüzü maskeli biri bağırdı.Hayır hayır bir değil tam 15 kişilerdi ve silahlıydılardı da.Bunlar soygunculardı!
Kaptanları olduğu düşünülen kişi bağırdı:
-Dökülün,herkes bütün parasını ve özel eşyalarını biraksın yoksa biz zorla alırız.
Hizmetçi kız o ara tabanları yağlamış ormana doğru gidiyordu.Kasabadan çıkıp ormana girdiğinde omzuna bir el hissetti.Ses:
-Nereye gidiyordunuz?
-Hi... hiç sa..sadece...
-Ver şu paralarını... dedi ama Maria bunu çok az işitti çünkü bunu söylediğinde ormana dalmıştı.Ormanın derinliklerine geldiğinde birkaç avcının sesini işitti.Tepki vermedi çünkü avcılar insanları vurmazdı.Yani o öyle düşünüyordu.

Avcılardan biri bağırdı-kendisini göstererek:-

-İşte,birşey geçti.

Sonra bir kaç el ateş edildi.Kurşunlardan biri Maria'nın hemen yanına isabet etti.Kızcağız o kadar korkmuştu ki üstündeki broşu almaya çalışan az önceki soyguncuyu yeni farketmişti.Çığlık atmaya çalıştı fakat soyguncu ağzını kapatmıştı.Avcılardan biri:

-İşte oradan geliyor bir kıpırtı.

Maria o sırada tetik sesi duydu ve hirsızın elinden kurtulup yana çekildi.Kurşun soyguncuya gelmişti.Anlaşılan olayın şokunu atlatmadan öbür dünyayı boylamıştı.Ama Maria'nın bunu düşünecek hali yoktu.Ormanda ne kadar dolandı durdu bilmiyordu ama avucunun içi gibi bildiği ormanda kaybolmuştu.Burası da neresiydi.Hiç bilmediği ağaçlarla çevrili bir yerdi.Birden ayağı takıldı ve hafif baygınlıktan,yorgunluktan yere düşmeyi kabullendi."Olamaz şimdi artık öleceğim" Emindi çukura benzer bir yere düşmüştü.O sırada uzaktan avcıların sesi geldi:

-Tuzağa birşey düşürdük.

Ama bekledikleri hiçte umdukları gibi olmayacaktı.Çukurda bizim hizmetçi kız Maria'yı görünce yarı şaşırmış bir şekilde "Ne arıyorsun?"dediler saf bir şekilde.Lakin Maria bunu duymadı çünkü gözleri açıktıktan ve yorgunluktan gelen ağırlıkla kapanmıştı.Uyandığında 4 avcı ona anlamsız bir şekilde bakıyorlardı.Ona bir isteği olup olmadığını sordular,Maria zar zo eve gitmek istediğini söyleyip Bayan Meriç'le yaşadığını söyledi.Şans eseri Bayan Meriç eve dönmemişti.Açık unuttuğu pencereyi gördüğüne hiç bu kadar sevinmemişti.
Mutfağa girip karnını doyurdu ve üstünü başını değiştirdi.Bu sırada Meriç Hanım geldi ama Maria umursamadı.Bayan Meriç mutfağa girip istediklerini göremeyince biraz sinirlendi.

Dinlenmek için pencerenin önüne oturdu yorgunluktan ayaklarına kara sular inmişti. O sırada evin hanımı Meriç Hanım bağırdı:

-Hadi Maria biraz süt ve ekmek al.

Yazar:Amine Aksoy

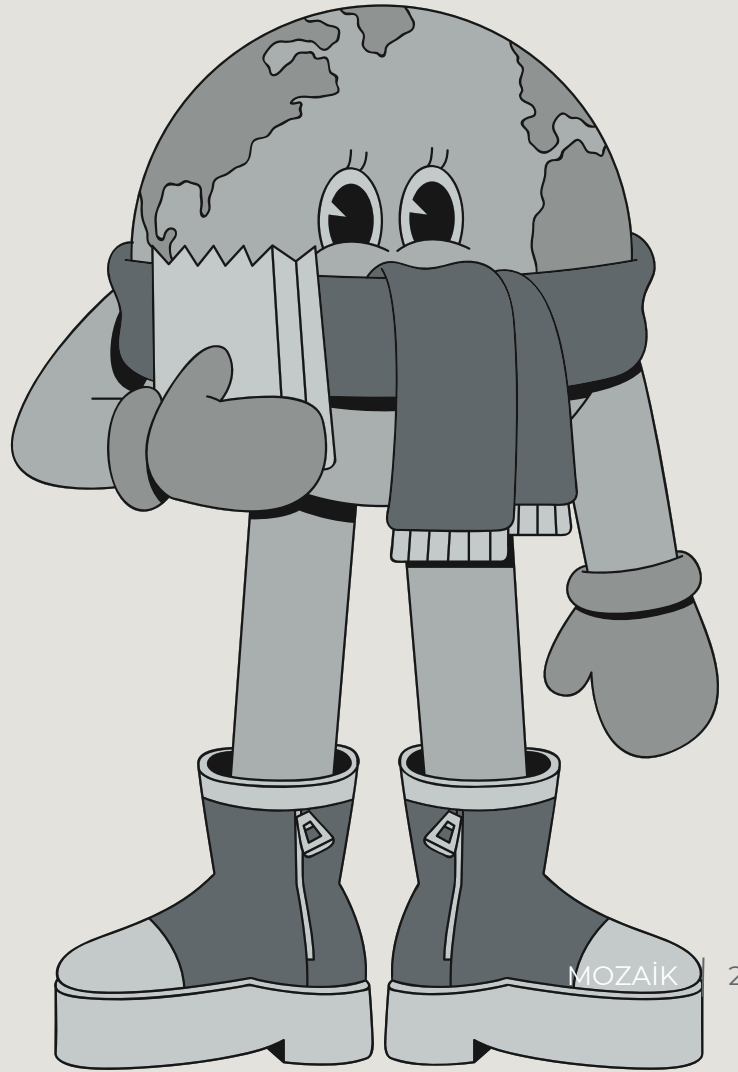
Niçindir?

Hiç beni görmek için bakmadı gözlerin,
Öyleyse şimdi neye üzülürüm?
Hiç beni sevmek için almadın nefes,
Öyleyse şimdi neden kahrolurum?
Sözlerin hiç benim için dökülmedi
dudaklarından,
Öyleyse neden ağzından bir kelime
çıksın diye dualar ederim?
Yukarıdaki bilir ya ben hep uzaktan
sevdim,
Peki şimdi niçin yakınıni isterim?
Toprağının başından ayrılmam günlerce,
Yalandır, ben inanmam derim
Haykırırım sokaklarda ;dinlemem,
duymaz durum.
Niçindir en son konuştuğumuz gün
Gülümsediğin o an,
Elbet o da bir yalan
Hayal midir?
Rüya mıdır her şey?
Öyle olsa keşke,
Sen var olmasan da
Ben var olmasam da
Varsın bütün bunlar yalan olsun
İçim hüznle dolsun
Yok olayım ıssız ıssız
Kesilsin nefesim
Bırak solsın çiçeklerim
Bırak benimle gelsinler
Bırak ruhsuz gitsinler...

GÖREBİLMEK MİDİR?

GÖZLERİNDE KAYBOLMAK İÇİN,
NE GEREKİR?
CEFA OLMAK HAYATA,
ÇOK MU GARIPTIR?
SAÇLARINA TUTUNMAK PEKİ
FAZLA MI GELİR?
VAZGEÇEMEMEK MIDIR ASIL ZOR OLAN,
YOKSA VAZGEÇTİĞİN BİR ŞEYİ GÖRMEK MIDIR?
BAKMAK MIDIR GÜZEL OLAN
YOKSA GÖRMEK MIDIR?

Ecrin Erbay

yanlış değil

Kimsenin yanlışı değilim kabul
Ama senin doğrun da olamıyorum belli
Saat gecenin yine 4'ü 5'i
Hay aksi

Uzun aylar geçti lanetlerken
Aramızdaki mesafeyi, yanındakileri
Değmez oysa ki
Hiç değmedi

Ne dūřünüyorsun mesela řu an
Gün yorgunluğu ve gece denizinin etkisi
Sorduklarında mesela var mı sevdiğin birisi
Cevap hiçbir zaman ben olmadım değil mi

Oysa her sorduklarında bana
"Hayatın nasıl, yalnız mısın hâlâ"
Kalbimde sen vardın, zihnim zaten hep sen
Dedim biraz bekleyip "yok aynı hepsi"

Bu çağın insanı değilim belli
Bazen sadece nefes alıp vermek de kâfi
Kalbi atmadan da yaşıyor ya niceleri
Mesele atınca ümidi, ümitsizliği...

dila

YANI BAŞIMIZDAKİ ARKADAŞIMIZ: **KİTAP**

Arkadaşlık... Nedir ki arkadaşlık? İki insanın ortak zevklere sahip olup birlikte vakit geçirmesi midir yoksa en zor gününde yanında olmak mıdır arkadaşlık? Onunla birlikteyken mutlu olduğun kişi midir arkadaş yoksa düştüğünde seni kaldıran kişi midir? Peki, ya tüm bunların cevabını bilerek mi arkadaşlık ilişkileri kurar insan? Yaşamımızda çok önemli yeri olan arkadaşlıklar kimi zaman sevindirir de kimi zaman üzer. Hayatımızda oldukça fazla arkadaşlık kurulur ancak bazen arkadaşlık ilişkileri içinde yapılan bazı hatalar kurulan arkadaşlığın güven temelini yıkar. Bu yıkılan temeller ise kişiden kişiye farklı hasarlar bıraksa da bazı kişileri derinden etkiler. Öyle ki yaşadığı bazı arkadaşlık ilişkilerinden oldukça etkilenen kişiler her arkadaşlık ilişkisinin de öyle olacağını düşünüp kendini insanlardan uzaklaştırıp kendine yeni dostlar arar. Kişinin insanlardan uzaklaşıp yeni bir dost aramasıysa her ne kadar kötü bir izlenim bıraksa da bu karşılıklarına çıkmış kötü bir şans değil belki de en büyük şans olur o günden sonra. Çünkü bu arayış en sonunda onlara en vefalı dostu, kitabı getirecektir...

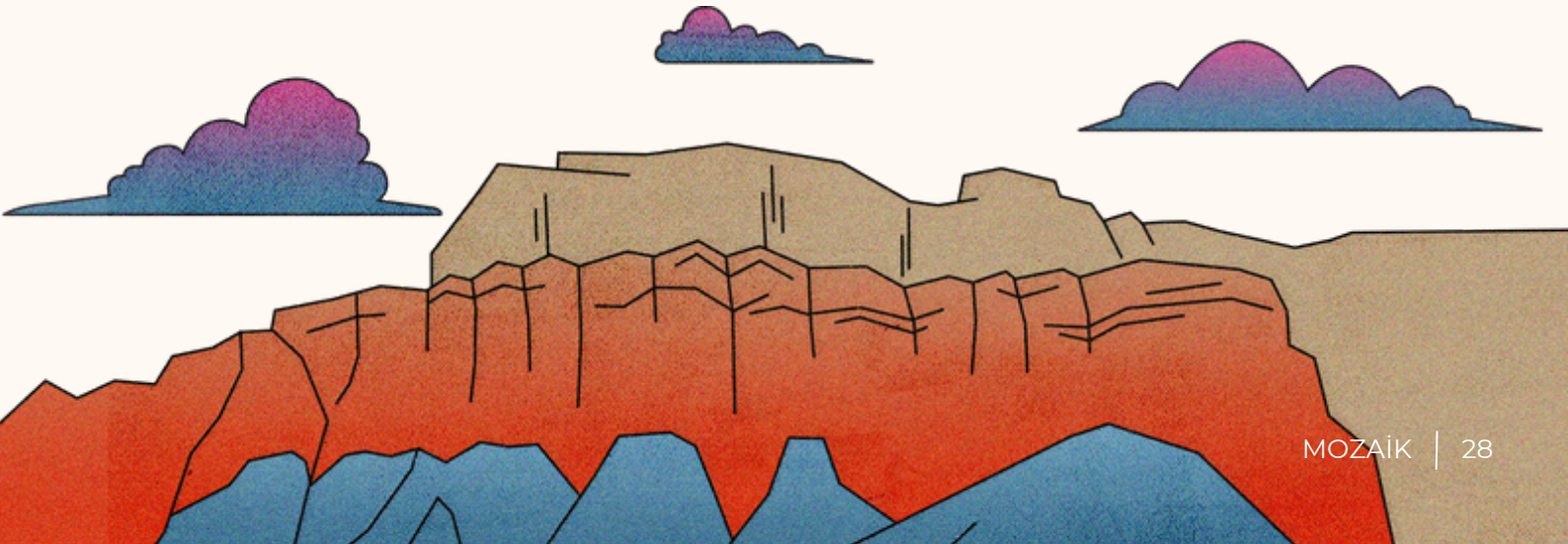
Hayatta çoğu şey zor bulunduğu gibi iyi bir arkadaşlık ilişkisinin de zor bulunduğu bu dönemde etrafımızda sahte, çıkarıcı ve güven temeli olmayan çok arkadaşlık varken bunlara karşılık her zaman güvenebileceğimiz, düştüğümüzde kalkmamızı öğreten ve cana yakın kitaplarımız var. Çoğu insanın farkında olmadan kaçırdığı, kişiye yaşama sevinci kazandıracak türden bir arkadaşlık ilişkisidir bu. İnsanın bazen öylece takılıp düştüğü zamanlar olduğunda çevresindeki tüm arkadaşları gitmesine rağmen kitaplar gitmez. Onlar kişinin uzattığı eli geri çevirmeyecek ve kişiyi bir dahaki düşüşte kalkmaya hazırlayacak kadar fedakârlardır işte. Kişinin sarsılan güvenini teker teker iplikle kapatır kitaplar, kişinin sevgi yoksunu kalbini teker teker işlerler kitaplar ve en önemlisi kişinin yalpalayarak yürüdüğü yollarda her düştüğünde onu kaldırarak koşmasını sağlar kitaplar. İnsanlar gibi kitaplar da çeşit çeşittir. Kimi bilgi doludur sınıftaki zeki arkadaş gibi, kimi komik bir anlatımla eğlendirir deli dolu arkadaş gibi, kimiye duygusaldır yüreğinize en içten dokunur merhametli arkadaş gibi... Ancak onların bir farkı vardır insanlardan: Hiçbiri de sizi yarı yolda bırakmaz. Yaşadığınız nasıl bir sıkıntı olursa olsun bütün kitaplar gerçekten yardım ederler size diğer insanların aksine.

Bazen insanlar zor durumlar yaşadığında sadece yalnız kalmak istediğini söyler, sadece yalnız kalıp düşünmek istediğini söyler ancak içinde bir yerlerde bu düşüncenin aksine birine ihtiyaç duyduğu gerçeği yatmaktadır. İşte böyle zamanlarda da kitaplar yanı başımızda bekler bizi, her ne kadar fark edemesek de onlar bizden çok uzakta değildir. Kitaplar sizin o sıkıntılı halinizi unutturmaya çalışır size. Bazı kitaplar vardır ki kendi dünyasının içine çeker sizi, siz kendinizi daha iyi hissedin diye; yine bazıları vardır ki size daha kötülerini gösterip sizi memnun ettirir. İnsanların hoşuna gider bu durum çünkü kitapların yalan söylemediğini bilirler.

Bir arkadaş hayal edin; ne zaman düşseniz elinizi tutup kaldıran, ne zaman mutsuz olsanız sizi güldüren, ne zaman güveniniz sarsıldığında size güven aşılayan, ne zaman sevgiden mahrum kalsanız sizi sevgisiyle ısıtan ve en önemlisi ne zaman yalnız kaldığınızı düşünseniz yalnız olmadığınızı hatırlatan bir arkadaş. İşte her ne kadar fark edemesek de biz böyle mükemmel bir arkadaşla sahibiz. En iyi arkadaşınızı o kadar uzaklarda aramanıza işte bu yüzden gerek yok, bizim en iyi arkadaşımız yanı başımızdaki kitaplar...

BEYZA ARSLAN

#mozaik:13

MOZAIK